

Sygn. akt III U 10/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce Wydział III

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Bielska

Protokolant: sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2013r. w O.

sprawy z odwołania J. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 25 listopada 2011 r. **nr** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25.11.2011r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił J. K. (1) mu prawa do emerytury.

W odwołaniu od tej decyzji J. K. (1) wniósł o zaliczenie do ogólnego stażu pracy i do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w W. od 1.09.1968r. do 23.06.1971r. oraz zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. od 15.09.1974r. do 31.03.1987r., od 01.06.1987r. do 31.10.1988r. i od 21.10.1996r. do 30.04.1998r.

W uzasadnieniu podniósł, że w świadectwie pracy w szczególnych warunkach wskazano, iż wykonywał prace polegające na ustawianiu szlifierek oraz szlifowaniu detali i na obróbce wiórowej odlewów żeliwnych, a ZUS błędnie nie uwzględnił tego okresu. Nadto odwołujący wskazał, że jego okres zatrudnienia w (...) w W. został potwierdzony świadectwem pracy, wystawionym przez Urząd Gminy w W., a pracodawca nie mógł mu wystawić świadectwa gdyż już uległ likwidacji.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że odwołujący na dzień 01.01.1999r. wykazał okres pracy wynoszący łącznie 27 lat, 5 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych, nie wykazał jednak wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Organ rentowy wskazał również, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresów zatrudnienia od 15.09.1974r. do 31.03.1987r., od 01.06.1987r. do 31.10.1988r. i od 21.10.1996r. do 30.04.1998r., ponieważ podane w

przedłożonym przez odwołującego świadectwie pracy w szczególnych warunkach stanowisko ustawiacz nie odpowiada stanowisku wymienionemu w przepisach resortowych.

ZUS wskazał również, że do ogólnego stażu pracy nie uwzględnił okresu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w W. od 1.09.1968r. do 23.06.1971r., ponieważ świadectwo pracy za ten okres zostało wystawione przez Urząd Gminy, który nie jest następcą prawnym (...).

Biorąc powyższe pod uwagę organ rentowy stwierdził, że J. K. (1) nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do emerytury, dlatego zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

W toku postępowania odwołujący wniósł także o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) od 5.01.1974r. do 15.09.1974r.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

J. K. (1) w dniu 11.10.2011r. włożył w ZUS wniosek o ustalenie uprawnień do wcześniejszej emerytury.

Po jego rozpoznaniu ZUS w dniu 25.11.2011r. wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił mu prawa do emerytury wskazując, że odwołujący na dzień 1.01.1999r. nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Zdaniem Sądu odwołanie J. K. (1) od decyzji ZUS z 25.11.2011r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 01.01.1949r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa,
- rozwiązał stosunek pracy, w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem,
- w dniu wejścia w życie przepisów ustawy emerytalnej, tj. 01.01.1999r., udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 25 dla mężczyzn i okres zatrudnienia w szczególnych warunkach co najmniej 15 lat.

Według przepisu § 2 ust. 1 w/w Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Poza sporem jest, że J. K. (1) w dacie składania wniosku osiągnął wymagany wiek 60 lat oraz na dzień 01.01.1999r. wymagany okres 25-letni staż pracy, nie pozostaje też w stosunku pracy i nie jest członkiem OFE.

Z akt emerytalnych wynika, że ZUS wydając zaskarżoną decyzję uwzględnił odwołującemu ogólny staż pracy w wymiarze 27 lat, 5 miesięcy i 4 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Rozstrzygnięcie w sprawie było natomiast uzależnione od ustalenia, czy odwołujący posiada wymagany okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przedmiotem sporu było też ustalenie, czy organ rentowy prawidłowo wyliczył ogólny staż pracy, bowiem odwołujący domagał się zaliczenia do ogólnego stażu pracy okresu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w W. od 1.09.1968r. do 23.06.1971r..

Nadto wnosił w niniejszym postępowaniu o zaliczenie do stażu pracy w szczególnych w/w okresie zatrudnienia w (...) w W. oraz okresów zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. od 15.09.1974r. do 31.03.1987r., od 01.06.1987r. do 31.10.1988r. i od 21.10.1996r. do 30.04.1998r.

Ponieważ odwołujący będzie spełniał warunek posiadania 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach jedynie po zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W., należało w pierwszej kolejności rozstrzygnąć, czy żądanie odwołującego co do zaliczenia tych okresów jest zasadne.

Na okoliczność zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w W. od 15.09.1974r. do 31.03.1987r. odwołujący złożył do ZUS świadectwo pracy, w którym wskazano, że był on zatrudniony na stanowisku ustawiacza (k. 10a.s.). Na okoliczność zatrudnienia w okresach od 01.06.1987r. do 31.10.1988r. i od 21.10.1996r. do 30.04.1998r. złożył zaś świadectwo pracy wskazujące, iż w okresie od 01.06.1987r. do 31.12.2000r. był zatrudniony na stanowisku ustawiacza, szlifierza i pracownika ochrony fizycznej (k. 9a.r.).

Odwołujący w celu wykazania spornych okresów złożył do ZUS również świadectwo pracy w szczególnych warunkach, wystawione w dniu 27.09.2000r. przez (...) Sp. z o.o. w W. (k. 11a.e.). Świadectwo to wskazuje, że w okresie od 15.09.1974r. do 21.03.1987r. odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach - szlifowanie w Wydziale Obróbki Żeliwa, na stanowisku ustawiacza, wymienionym w Dziale III poz. 23 pkt 3 Wykazu A stanowiącego załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985r.

Świadectwo to wskazuje również, że w okresie od 01.06.1987r. do 31.10.1988r. odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach – szlifowanie półbloku, na stanowisku ustawiacza, wymienionym w Dziale III poz. 78 pkt 6 Wykazu A stanowiącego załącznik Nr 1 do w/w Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego a w okresie od 21.10.1996r. do 30.04.1998r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach – szlifowanie w Wydziale Obróbki Szlifierskiej, na stanowisku ustawiacza, wymienionym w Dziale III poz. 78 pkt 6 tego Wykazu. W świadectwie tym wskazano, że w spornych okresach odwołujący wykonywał prace polegające na ustawianiu szlifierek, szlifowaniu detali oraz obróbce wiórowej odlewów żeliwnych.

W ocenie Sądu, mimo treści w/w świadectwa pracy, nie można zaliczyć pracy J. K. (1) w okresie od 15.09.1974r. do 21.03.1987r. do pracy w szczególnych warunkach, określonej w Wykazie A Dziale III poz. 23 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i w Dziale III poz. 23 pkt 3 wykazu A stanowiącego załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.

Poza sporem jest, że pracodawca odwołującego przechodził przekształcenia własnościowe i w związku z tym zmieniał nazwy i formy własnościowe, i nosił nazwy: P., (...), D. (...), S., Z..

Z zeznań odwołującego wynika, iż jego pracodawca produkował części (detale) do samochodów, podlegał więc pod resort przemysłu maszynowego.

Podkreślić trzeba, że w świetle przepisów wykazu A i B, stanowiących załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r., wyodrębnienie prac ma charakter stanowiskowo-branżowy. Pod pozycjami zamieszczonymi w kolejnych działach wykazów wymieniono konkretne stanowiska przypisane danym branżom, uznając je za prace w szczególnych warunkach uprawniające do niższego wieku emerytalnego. Sposób kwalifikacji prawnej tych prac nie jest dziełem przypadku, gdyż specyfika poszczególnych gałęzi przemysłu determinuje charakter świadczonych w nich prac i warunki, w jakich są one wykonywane, ich uciążliwość i szkodliwość dla zdrowia.

Skoro więc pracodawcę odwołującego należy zaliczyć do branży przemysłu metalowego, to wykonywane przez J. K. (1) w spornych okresach czynności mogą być zaliczone do pracy w szczególnych warunkach tylko wtedy, gdy

będą wykonywane na stanowiskach wskazanych w dziale III, przy czym zauważyć trzeba, że dział ten oprócz prac w przemyśle metalowym obejmuje prace w hutnictwie i nosi nazwę „Hutnictwo i przemysł metalowy”.

Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, że świadectwo pracy w szczególnych warunkach błędnie czynności wykonywane przez odwołującego w okresie od 15.09.1974r. do 21.03.1987r. przypisuje do Wykazu A Działu III poz. 23 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i Działu III poz. 23 pkt 3 wykazu A stanowiącego załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30.03.1985r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.

Pod pozycją 23 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. wskazano prace polegające na wybijaniu, oczyszczaniu i wykańczaniu odlewów, a J. K. (1) nie wykonywał takich czynności.

Należy wskazać, że na okoliczność rodzaju czynności wykonywanych przez J. K. (1) Sąd w toku postępowania przesłuchał odwołującego i świadków R. K. i J. M. a z ich zeznań wynika, że odwołujący obrabiał detale do skrzyni biegów, używając przy tym szlifierek, tokarek, frezerek. Tego rodzaju czynności są innymi czynnościami, niż wskazane w Wykazie A Dziale III poz. 23 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. i w Dziale III poz. 23 pkt 3 wykazu A stanowiącego załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego.

Z treści tych przepisów wynika, że chodzi o wybijanie, oczyszczanie i wykańczanie odlewów w odlewniach staliwa, żeliwa, metali nieżelaznych i rur, a więc czynności dotyczące procesu wykonywania i wykańczania odlewów. Tego rodzaju czynności ze swej istoty mogą być wykonywane tylko w zakładach hutniczych, a pracodawca odwołującego nie należał do tej branży. Czynności J. K. (1) dotyczyły już wykończonych odlewów, gdyż ich wykańczanie również odbywało się w hutach i dopiero wówczas takie odlewy były zamawiane m.in. przez zakłady z branży metalowej i wykonywano z nich detale i takie właśnie czynności obróbki odlewów (detali) wykonywał odwołujący.

Zauważyć też trzeba, że w toku postępowania w celu oceny, czy odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu bhp, J. D. (1).

Biegły w opinii z dnia 4.02.2013r. wskazał, iż profilu produkcji pracodawcy odwołującego nie można utożsamiać czy też porównywać do prac w odlewniach, dlatego praca J. K. (1) w spornym okresie od 15.09.1974r. do 21.03.1987r. nie może być zaliczona do pracy w szczególnych warunkach, wskazanych w Wykazie A Dziale III poz. 23 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. i w Dziale III poz. 23 pkt 3 wykazu A stanowiącego załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego.

Nadto odmawiając zaliczenia tego okresu biegły dodatkowo powoływał się na te same okoliczności, które podnosił co do pozostałych spornych okresów. Biegły w opinii odniósł się bowiem również do okresów od 01.06.1987r. do 31.10.1988r. i od 21.10.1996r. do 30.04.1998r. i także tych okresów nie zaliczył do pracy w szczególnych warunkach.

Z treści opinii wynika, że biegły przyjął, iż odwołujący we wszystkich spornych okresach od 15.09.1974r. do 31.03.1987r., od 01.06.1987r. do 31.10.1988r. i od 21.10.1996r. do 30.04.1998r. wykonywał faktycznie pracę na stanowisku ustawiacza. Wniosek ten jest zgodny z danymi wynikającymi z akt osobowych J. K. (1), dlatego Sąd go podziela.

Z akt osobowych odwołującego wynika, że z dniem 5.01.1974r. J. K. (1) został zatrudniony na stanowisku ślusarza, z dniem 1.06.1974r. powierzono mu stanowisko ślusarza remontowego a z dniem 15.09.1974r. stanowisko ustawiacza i to stanowisko zajmował do 31.08.1991r., zaś z dniem 01.09.1991r. powierzono mu obowiązki starszego wartownika, które zajmował do dnia 20.10.1996r. Następnie z dniem 21.10.1996r. powierzono mu ponownie stanowisko ustawiacza maszyn i urządzeń a z dniem 01.05.1998r. stanowisko wartownika ochrony.

Biegły w sposób prawidłowy przyjął też rodzaj wykonywanych przez odwołującego czynności na stanowisku ustawiacza, gdyż czynności te wynikają z zeznań samego J. K. (1) oraz z zeznań przesłuchanych przed Sądem świadków R. K. i J. M..

J. K. (1) przesłuchiwany przed sporządzeniem opinii biegłego J. D. zeznał, że w okresie od 15.09.1974r. do 31.03.1987r. pracował jako ustawiacz, ustawiał szlifierki poziome i płaskie oraz szlifował żeliwo - detale do tylnej części skrzyni biegów samochodu Ż.. Dodał, że w okresie od 01.06.1987r. do grudnia 2000r. również pracował jako ustawiacz i szlifierz z tym, że szlifował stalowe koła zębate skrzyni biegów, ustawiał parametry szlifierki i obsługiwał szlifierkę. Odwołujący zeznał również, że do obróbki kół zębatach były tarcze szlifierskie, a do żeliwa były używane tarcze i noże w tokarce, gdyż najpierw nożami ścierał grubszą warstwę, a potem zakładał tarczę, która ścierała cieńszą warstwę.

Świadek R. K. zeznał, iż odwołujący był ustawiaczem, początkowo pracował na Wydziale Żeliwa, a potem na Obróbce Szlifierskiej. Na Wydziale Żeliwa odwołujący ustawiał obrabiarki: szlifierki, wytaczarki, tokarki i następnie pracował na nich, obrabiając na nich żeliwne części do obudowy do skrzyni biegów do Ż., zaś na Wydziale Obróbki Szlifierskiej szlifował części do P..

Świadek J. M. zeznał, że w okresie od 1974r. do 2008r. pracował jako ustawiacz na Wydziale Obróbki Otoczki, gdzie wykonywano detale stalowe: wałek główny, wałek sprzęgowy, koła zębata. Pytany o J. K. (1) zeznał, że pracował on jako szlifierz i szlifował koła zębata ze stali na Dziale Otoczek, pracował też na Wydziale Żeliwa i tam szlifował odlewy żeliwne do skrzyni biegów. Z jego zeznań wynika, że na Wydziale Żeliwa odwołujący najpierw ustawiał tokarkę i toczył obrabiany detal i następnie ustawiał szlifierkę i ten detal szlifował, przy czym jako ustawiacz ustawiał parametry nie tylko na maszynach, na których miał pracować, ale i innym pracownikom.

Biegły J. D. (1) opierając się na w/w zeznaniach przyjął, że J. K. (1) we wszystkich spornych okresach wykonywał czynności ustawiacza.

Oceniając, że nie była to praca w szczególnych warunkach biegły wskazał, że ustawiacz maszyn jest to pracownik z ogólnym przygotowaniem w zawodzie ślusarza, a do jego podstawowych zadań należy techniczne przygotowanie maszyn i urządzeń do produkcji detalu o zadanych wymiarach według rysunku technicznego z precyzyjną dokładnością. Ustawiacz po ustawieniu odpowiednich parametrów narzędzia roboczego wykonuje kilka prób na tej maszynie i dopiero po wykonaniu właściwego wg projektu produktu przekazuje maszynę właściwemu operatorowi w celu rozpoczęcia seryjnej produkcji, nadto w trakcie trwania produkcji ustawiacz maszyn usuwa powstałe ewentualnie awarie i ponownie reguluje parametry do dalszej produkcji.

Biegły wskazał, że na hali produkcyjnej - linii występują różnego rodzaju maszyny, takie jak tokarki, automaty tokarskie, frezarki, szlifierki, wiertarki i inne wykorzystywane do obróbki mechanicznej (skrawania) wyrobów metalowych, które do produkcji przystosowuje ustawiacz. Zdaniem biegłego, ponieważ w wykazie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. nie występuje stanowisko - ustawiacz maszyn, brak jest spełnienia podstawowej przesłanki wymaganej do zaliczenia do pracy w szczególnych warunkach.

Nadto biegły podniósł, iż głównym zajęciem odwołującego było ustawianie maszyn i urządzeń na Wydziale Obróbki Skrawania a nie świadczenie pracy operatora szlifierki, na liniach produkcyjnych musieli być i byli zatrudniani osobno operatorzy maszyn, a stanowiska operatorów szlifierek, tokarek, frezarek itp. nie występowały w wykazach stanowisk pracy w warunkach szczególnych i nie można ich zaliczać do pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia.

Sąd co do zasady podziela wnioski biegłego co do tego, iż praca odwołującego w okresach od 15.09.1974r. do 31.03.1987r., od 01.06.1987r. do 31.10.1988r. i od 21.10.1996r. do 30.04.1998r. nie była pracą w szczególnych warunkach.

Zauważyć jednak trzeba, że biegły w opinii kierował się też nazwą stanowiska pracy J. K. (1), podczas gdy najbardziej istotną kwestią jest to, jakie czynności wykonywał odwołujący, a nie nazwa jego stanowiska wskazana w angażu.

W ocenie Sądu – biorąc pod uwagę rodzaj czynności wykonywanych przez J. K. (1) – należy uznać, że nie wykonywał on pracy w szczególnych warunkach.

Taki wniosek wypływa nie tylko z materiału dowodowego w postaci zeznań J. K. (1) i zeznań świadków R. K. i J. M., złożonych przed opinią biegłego, lecz także z dowodów uzyskanych już po opinii biegłego. Odwołujący został przesłuchany na ostatniej rozprawie i w sposób szczegółowy opisał wykonywane przez siebie czynności, a złożone wówczas zeznania dostarczyły istotnych danych w kwestii sposobu wykonywania przez niego pracy.

J. K. (1) zeznał wówczas, że po skończeniu pracy jako ślusarz (tj. od 15.09.1974r.) miał angaż ustawiacza maszyn obróbki skrawaniem i od tej daty do momentu, gdy zaczął szlifować na wydziale obróbki szlifierskiej w 1996r., pracował na tym samym wydziale. Odwołujący zeznał, że w latach 1974-1996 pracował na wydziale „Części drobne i żeliwo” a następnie przeszedł na wydział obróbki szlifierskiej. Z jego zeznań wynika, że na wydziale „Części drobne i żeliwo” robił różne czynności: toczenie, szlifowanie, polerowanie i frezowanie, a obrabiając jeden detal toczył, szlifował, polerował i frezował, przy czym w pewnym okresie obrabiał detale z metalu, a w pewnym okresie detale żeliwne.

J. K. (1) zeznał, że gdy zaczął pracować na wydziale „Części drobnych i obróbki żeliwa”, to obrabiał zarówno żeliwo, jak i części nieżeliwne, przy czym najpierw obrabiał dany detal na tokarce, aby zebrać grubą warstwę, a potem obrabiał go na szlifierce i wówczas zbierał cienką warstwę metalu, zgodnie z rysunkiem technicznym. Z części żeliwnych obrabiał pokrywę boczną skrzyni biegów i pokrywę tylną, a z części nieżeliwnych obrabiał wałek szybkościomierza. Z jego zeznań wynika, iż sam ustawiał szlifierki i tokarki, na których pracował, a nadto ustawiał parametry na maszynach innych osób, które następnie pracowały na tych maszynach. Odwołujący zeznał także, iż na wydziale „Części drobnych i obróbki żeliwa” wykonywał czynności polerowania wałka szybkościomierza, używając do tego papieru ściernego, w uchwyt wiertarki montował wałek, papier ścierny trzymał w ręku, wiertarka obracała wałek i papier ścierny polerował. Wykonywał też czynności frezowania, które dotyczyły wałka szybkościomierza i polegały na zrobieniu ząbków. Zęby te potem gradował specjalną drucianą szczotką, co polegało na pocieraniu szczotką tej części wałka gdzie są zęby, żeby usunąć pył i zadziory.

Z zeznań odwołującego wynika, że na wydziale „Części drobnych i żeliwa” wykonywał również czynność polegającą na szlifowaniu półbloku, tj. metalowych części do piątego i szóstego biegu samochodu. Odwołujący szlifował je na szlifierce, ustawiał szlifierki sobie i innym osobom, pracował też na szlifierce i z tego stanowiska przeszedł do wydziału obróbki szlifierskiej.

Odnosząc w/w zeznania do treści świadectwa pracy i akt osobowych uznać trzeba, że w okresie od 15.04.1974r. do 21.03.1987r. i od 1.06.1987r. do 31.10.1988r. odwołujący wykonywał czynności na wydziale „Części drobnych i żeliwa” a w okresie od 21.10.1996r. do 30.04.1998r. na wydziale obróbki szlifierskiej.

Podkreślić trzeba, że przepisy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze do pracy w szczególnych warunkach zaliczają jedynie czynności polegające na szlifowaniu wyrobów i narzędzi metalowych (Wykaz A Dział III, poz. 78).

Jak zaś wynika z zeznań J. K. (1) w okresie od 15.04.1974r. do 21.03.1987r. i od 1.06.1987r. do 31.10.1988r. pracując na wydziale „Części drobnych i żeliwa” każdy detal obrabiał nie tylko na szlifierce, lecz również na tokarce lub frezerce a czynności frezowania i toczenia nie są zaliczane do prac w szczególnych warunkach. Podobnie należy ocenić czynności ustawiania w/w maszyn, które – jak wynika z zeznań odwołującego – wykonywał zarówno na maszynach, na których sam pracował, jak i na maszynach obsługiwanych przez inne osoby. Także w okresie od 21.10.1996r. do 30.04.1998r. na wydziale obróbki szlifierskiej odwołujący nie tylko wykonywał czynności szlifowania, lecz nadto ustawiał parametry na szlifierkach obsługiwanych przez siebie i inne osoby.

Biorąc pod uwagę treść w/w materiału dowodowego Sąd uznał, że w spornych okresach J. K. (1) nie wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy czynności szlifowania, dlatego jego pracy w spornych okresach od 15.04.1974r. do 21.03.1987r., od 1.06.1987r. do 31.10.1988r. i od 21.10.1996r. do 30.04.1998r. nie można zaliczyć do pracy wskazanej w Wykazie A Dziale III poz. 78 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zauważyć trzeba, że odwołujący na wydziale obróbki szlifierskiej pracował tylko w okresie od 21.10.1996r. do 30.04.1998r., a jest to okres o wiele krótszy niż wymagane 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Sąd nie podzielił zastrzeżeń odwołującego do opinii biegłego J. D. (1), zgłoszonych w piśmie z dnia 04.03.2013r.

J. K. (1) powołuje się w nich na fakt, że osoby pracujące w spornym okresie w D.: W. M., J. R. i T. J. otrzymali emerytury w szczególnych warunkach.

Zdaniem Sądu powyższa okoliczność nie może powodować uwzględnienia odwołania J. K. (1).

Odwołujący na ostatniej rozprawie przyznał, że T. J. wykonywała inne czynności niż on, także z uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego, wydanego w jej sprawie IIIU 1023/09 wynika, że pracowała ona jako hartownik oraz wykonywała tylko czynności szlifowania. Nadto z uzasadnienia wyroku wydanego w sprawie IIIU 1173/10, dotyczącej W. M., wynika, iż Sąd przyjął, że W. M. wykonywał tylko czynności szlifowania, a przesłuchiwani w tej sprawie świadkowie nie wspominali, aby obsługiwał on również inne maszyny. Także sam fakt przyznania emerytury J. R. nie powoduje konieczności przyznania emerytury także J. K. (2), skoro odwołujący zeznał, że w okresach od 15.04.1974r. do 21.03.1987r. i od 1.06.1987r. do 31.10.1988r. nie tylko szlifował, lecz również stale wykonywał czynności toczenia i frezowania.

W toku postępowania odwołujący wniósł także o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w (...) od 5.01.1974r. do 15.09.1974r. Na okoliczność tego zatrudnienia złożył do ZUS jedynie ogólne świadectwo pracy (k. 7a.e.), w którym wskazano, iż zajmował stanowisko ślusarza.

Zdaniem Sądu nie można tego okresu zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach.

Z zeznań odwołującego wynika, że w tym okresie był zatrudniony na stanowisku ślusarza-mechanika i wykonywał remonty maszyn używanych do produkcji części do skrzyni biegów samochodów: przeciagarek, tokarek, frezarek, szlifierek. Odwołujący zeznał, że naprawiał części mechaniczne tych maszyn, rozkręcał ją na hali i tam ją naprawiał.

Opisywanych przez odwołującego czynności nie można zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w Wykazie A dziale XIV poz. 25 do prac w szczególnych warunkach zalicza prace polegające na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Odwołujący nie wykonywał jednak takiej pracy. Z jego zeznań wynika, iż naprawiał urządzenia służące do obróbki detali, przy czym wszystkie te urządzenia miały takie samo znaczenie dla produkcji i praca na wszystkich tych maszynach - ciągarce, tokarkach, frezarkach, szlifierkach stanowiła podstawowe prace na wydziale, gdyż bez ich używania detale nie byłyby wykonane w sposób prawidłowy. Prace wykonywane na tokarkach i frezarkach nie są zaś pracami w szczególnych warunkach, a skoro praca na nich jest również podstawową pracą na wydziale, ich naprawa również nie ma charakteru pracy w szczególnych warunkach.

Wskazać też trzeba, że za okres zatrudnienia w (...) od 5.01.1974r. do 15.09.1974r. zakład pracy nie wystawił J. K. (1) świadectwa pracy w szczególnych warunkach, chociaż wystawił mu takie świadectwa za pozostałe okresy, co potwierdza wniosek o braku podstaw do zaliczenia tego okresu do pracy w szczególnych warunkach.

J. K. (1) domagał się również zaliczenia do ogólnego stażu pracy i do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w W. od 1.09.1968r. do 23.06.1971r.

Odwołujący wywodził, że w tym okresie był uczniem (...) Szkoły Zawodowej w W., a w (...) uczył się zawodu, w I i II klasie chodził 3 razy do szkoły i 3 razy na praktyki, a w III klasie 4 razy na praktyki i 2 razy do szkoły. Z (...) dostawał co miesiąc określoną kwotę, uczył się zawodu mechanik maszyn rolniczych i w czasie pracy wykonywał ogrodzenia do elektrycznych pastuchów i remonty kapitalne ciągników.

W ocenie Sądu w/w okres zatrudnienia w (...) należy zaliczyć odwołującemu do ogólnego stażu pracy. Poza sporem jest, że odwołujący był zatrudniony w (...) w W. od 20.07.1971r. do 15.12.1973r. na stanowisku ślusarza. W aktach osobowych z tego okresu zatrudnienia znajduje się zaświadczenie, wystawione w dniu 16.06.1971r., w którym wskazano, iż w J. K. (1) jako uczeń (...) odbywał w (...) praktyczną naukę zawodu, co potwierdza tezę o zatrudnieniu odwołującego w spornym okresie. Zgodnie bowiem z Uchwałą nr 364 Rady Ministrów z dnia 26 września 1958r. w sprawie zatrudniania młodocianych przez zakłady pracy w celu nauki zawodu, przyuczania do określonej pracy i odbycia wstępnego stażu pracy, zakład pracy jest zobowiązany zawrzeć umowę o pracę z młodocianym odbywającym naukę w szkole zawodowej i wykonującym w zakładzie czynności w celu nauki zawodu. Po zakończeniu nauki zawodu młodociany jest zobowiązany złożyć egzamin, przeprowadzany przez komisję egzaminacyjną (§ 11 ust. 1 i 3) i takiego właśnie egzaminu dotyczy w/w zaświadczenie (...).

Okresu zatrudnienia w Państwowym Ośrodku (...) w W. od 1.09.1968r. do 23.06.1971r. nie można natomiast zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach. Pracownicy młodociani wykonują bowiem prace tylko w niektóre dni tygodnia, nie pracują więc w pełnym wymiarze czasu pracy i nie można zatrudniać ich przy pracach w szczególnych warunkach, co wprost wynika z § 1 ust. 6 Uchwały nr 364 Rady Ministrów z dnia 26 września 1958r. w sprawie zatrudniania młodocianych... Na marginesie już tylko zauważyć trzeba, że okres zatrudnienia w (...) jest bez znaczenia dla oceny spełniania uprawnień do emerytury, gdyż bez zaliczenia pozostałych spornych okresów odwołujący nie nabędzie uprawnień emerytalnych.

Mając na uwadze całokształt w/w okoliczności i rozważań Sąd uznał, że odwołanie J. K. (1) od decyzji ZUS z dnia 25.11.2011r. nie jest zasadnie i dlatego na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc zostało oddalone.